U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **M. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2004, č. j. 28 Az 60/2004 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 2. 2004, č. j. OAM-5695/VL-22-K01-2003. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Usnesení krajského soudu bylo odůvodněno tím, že stěžovatelka, třebaže jí byl k ochraně jejích práv ustanoven advokát, který se s ní pokoušel spojit a v součinnosti se svou mandantkou žalobu proti správnímu rozhodnutí žalovaného doplnit, přes výzvu neodstranila vady této žaloby a vůbec se svým zástupcem nekomunikovala.

Proti uvedenému usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou velmi obecně a povšechně odůvodnila; zároveň požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Její žádost však byla usnesením krajského soudu ze dne 11. 2. 2005, č. j. 28 Az 60/2004 - 28, zamítnuta, neboť soud dospěl k závěru, že stěžovatelka podala kasační stížnost opožděně a že se tedy v jejím případě jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva; stěžovatelka toto usnesení kasační stížností nenapadla. Současně byla stěžovatelka vyzvána k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce doložila zastoupení advokátem předložením plné moci. To však stěžovatelka neučinila. Označené usnesení bylo stěžovatelce doručeno 17. 2. 2005, stěžovatelka však na výzvu nijak nezareagovala, takže lhůta jednoho měsíce k předložení plné moci advokáta marně uplynula ve čtvrtek 17. 3. 2005.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka, která nemá

právnické vzdělání, není zastoupena a přes výzvu soudu nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Otázkou včasnosti kasační stížnosti stěžovatelky [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.] se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť tu by zkoumal teprve za předpokladu, že by byly dány všechny podmínky řízení, jejichž absence je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu